לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת צו – ט"ז אדר ב' תשפ"ב Shabbos Parshas Tzav - March 19, 2022

הדלקת נרות שבת – 6:48 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:27 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 10:03 | סוף זמן תפילה / הגר״א – 11:03 זמו לתפילת מנחה גדולה – 1:34 שקיעת החמה שבת קודש – 7:57 ו מוצש״ק צאת הכוכבים – 7:57 ו צאה״כ/ לרבינו תם – 8:19

והנה הסברא נותנת שכ"א מאלו התנאים ישמשו כסיבות שגם אם יהיו מניעות לא יעשו עכ"פ רושם. כי הצדיק שזוכה לקרבת אלקים הלוא עז רצונו לקיים רצון בוראו, וא"כ יש מקום לחשוב כי כאפס ייחשבו כל המניעות העומדים בדרכו. ובנקל ידחה אותם. אולם לא כן אנו רואים כאז. לעינינו מתגלה מחזה שאהרו הכהז שברוב צדקותו נבחר לרצות את ישראל לבוראם. מתמודד בנסיוז! הקב"ד חפץ שיקרב עצמו לעבודת היום. והוא מרגיש שאין זה ביכולתו! הוא זקוק לחיזוק! גם העבודה שעליה נצטוה אהרן כעת. היא כאמור עבודה נעלית שאין לה אח

וריע. וכולם כאחד יביעו ויאמרו אשרי זה שזכה בה. ותא חזי איר שהגדולים שבאותו הדור השתוקקו לאותה עבודה נשגבה, עד שכתוצאה מכך העיזו גם לבקש אותה גדולה לעצמם. היה זה בעדת קרח שר"נ ראשי סנהדראות נחלקו על הכהונה. וכל אחד מהם אמר לי נאה עבודה זו. וכמובן שלא היה זה לרצון ה' ולחטא גדול היה זה בעיני ה'. ובאותה גחלת נכוו ומתו. עכ"פ גם אחר שהיתה זאת עבודה שהיא תאוה לעיניים. כשהיתה צריכה להיעשות על ידי האדם הנכוז. אז צצו הנסיונות והמניעות, והוצרך אהרן קדישא לחיזוק. גם מצב הסביבה שבו נעשתה העבודה היתה סיבה לבטל הנסיוז. כי עבודה זו הלוא נעשית לעיני כל הקהל, וכפי שהכתוב מעיד להלז (פסוק ד) 'ותקהל העדה פתח אוהל מועד'. ולעיני כל הקהל הלוא קשה לסרב לרצוז ה'. ואעפ"כ עדייז היה אהרז זקוק לחיזוק.

הרי לפניר ג' סיבות שכל אחת מהם צריכה לשמש כסיבה לביטול המניעות. וכל שכז שכל השלושה איתנהו בחדא מחתא. ואם רואים שאעפ״כ היה אהרז זקוק לחיזוק, אות הוא שרצון ה' צריכה להיות כרוכה במניעות, וזוהי באמת מעלתה ותכליתה. שהאדם כופה את עצמו ומבטל כל המניעות העומדים בדרכו כדי לעבוד את בוראו.

ח חז"ל שתקנו שבחודש אדר מרבים בשמחה וז"ל: "שראוי להתפלל ולהודות לאל בכל עת ובכל זמו כפי הנאות למה שאירע באותו זמו". עכ"ל, הרי חודש אדר תקנו חז"ל שמרביז בשמחה. היינו להודות להשי"ת על כל הנסים שנעשה לאבותינו בחודש הזה. שהשמחה אינה מיוחדת רק לימי הפורים. רק השמחה הוא בכל חודש אדר, כדכתיב במגילת אסתר (ט, כב): "והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב". וא"כ שהנס נעשה בכל החודש אדר. שנהפר לחודש של שמחה. יש להודות להשי"ת כל החודש. אמנם יש לבאר. מהו כוונת המאירי. ומהו הקשר בזה שחייב להודות להשי"ת בכל החודש אדר. לזה שיש להרבות בשמחה? אה"ג יש חיוב להודות להשי"ת. אבל מדוע אמרה גמ' דמשום הכי מרבים בשמחה?

כתיב בתהלים (קיח. כד): "זה היום אשר עשה ה' נגילה ונשמחה בו". ופי' המלבי"ם וז"ל: "הוא מיוחס לה', ובו נגילה ונשמחה, בה' נשמח לא בהתשועה עצמה, כי עיקר השמחה היא מה שנודע לנו שה׳ עמנו ושנתו ליראיו נס להתנוסס״, עכ"ל. הרי מבואר מדברי המלבי"ם יסוד גדול בעניז הודאה להשי"ת. כשנתבונז בהודאה להשי"ת. לא שישמח רק בעצם הישועה. רק כאחד זוכה לישועה. רואה שהשי"ת הוא 'עמו'. והוא מרחם על עמו ישראל. ע"י זה ישמח בשמחה גדולה! וא"כ מובז היטב דכיוז דחודש אדר הוא חודש של הודאה לה'. ממילא מכח הכרה השי"ת מרחם על עמו ישראל. יבוא לידי שמחה גדולה בכל חודש אדר!

קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החמאת ואת שני האילים ואת כל המצות (ה-ב) - המניעות ותכליתן

לרש"י: החנו בדברים ומשכהו. בדברי רש"י אלו ניתו מקום להביו שלא היה יעתו של אהרו מרוצה מזה שנבחר לכהונה. ולכז היו צריכים לפתותו בדברים. חכמינו ז״ל אמרו. שהיה זה כתוצאה מענוותנותו. אמנם אי אפשר לומר שלא כיוונה זורה כי אם להודיע לנו על ענוותנותו של אהרז. כי כפי שכבר הזכרנו כמה וכמה פעמים אין בכוונת התורה לספר לנו דברים שאין בהם לימוד. וכפי שהעיד רשב"י בזוהר הקדוש (חלק ג קמט:) וז"ל: 'ומאז דאמר דההוא סיפורא דאורייתא לאתחזא יל ההוא סיפור בלבד האתי. תיפח רוחיה'. פירוש: מי שאומר שאותו סיפור שבתורה, להראות על אותו סיפור בלבד בא, תיפח רוחו רח"ל. כי אין התורה תכריך סיפורים ח"ו. וכל הנאמר בה הוא כדי להורות דבר ה'.

כיון שכן ניתנה לנו רשות לדרוש את התורה באופנים שיכולים ללמוד מכר רכי עבודה. ואעז ואומר שאהרז אכז לא נתרצה לכהונתו מרוב ענוותנותו. אולם צונה של תורה היא לגלות שאין לך עבודה להשי״ת שאין בה מניעות. והרוצה לעבוד את בוראו צריר לדעת שתמיד יתקל במניעות שונות ומשונות. ועל כז עליו היות מוכז להילחם בהם ולהתגבר עליהם. כי אם לא יהיה מוכז לכר לא יזכה. השיג מטרתו. ובכז, עלינו להתבונן באיזה מצב מדובר, היכז, ובמי, ובמה עסקינין אנז. הרי מדברים אנו מאהרן קרוש ה' שנבחר על פי ה' לעמוד ולשרתו בעבודה נעלית שאיז בדומה לו. וכמו כז מדובר ב'חינור' לאותה עבודה נשגבה שאיז בדומה לה. ובנוסף עלינו ליטול בחשבון שהיה זה לעיני כל ישראל.

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמו רקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן ... (ו-יב)

ל'רש"י: "אם על תודה יקריבנו' - אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו. כגון יורדי זים. והולכי מדברות. וחבושי בית האסורים. וחולה שנתרפא שהם צריכיז להודות זכתוב בהז "יודו לה" חסדו ונפלאותיו לבני אדם ויזבחו זבחי תודה". אם על אחת מאלה גדר שלמים הללו. שלמי תודה הז. וטעונות לחם האמור בעניז. ואינו נאכליז אלא ליום ולילה. כמו שמפורש כאן". עכ"ל. הרי אם אחר זכה לנס, התורה חייבו הודות להשי"ת. ולהביא קרבו תודה להשי"ת. להכיר הטובה שהשי"ת עשה עמו נס. הצילו מן הים, או בית האסורים או החולי וכדומה. והגם שבזמן הזה אין לנו בית המקדש להביא קרבו תודה. עדייו כל יהודי חייב להודות להשי"ת כנעשה לו נס. וע"כ פסק הטור (סי' רי"ט) שהני שזכה לנס מברכיז ברכת הגומל. עי"ש.

ויש להוסיף. שחובת הודאה להשי"ת אינו רק על מה שכל אחד זכה בעצמו. אפילו יל הניסים שזכו אבותינו חייב להודות עליהם. דאיתא בגמ' (בתענית כט. א): "אמר רב הודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם שמשנכנס אב ממעטיו בשמחה כך משנכנס אדר מרבץ בשמחה", ע"כ. וכתב המאירי לבאר דברי הגמ'. בכוונת

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (34), Separation of Meat and Dairy. Davar Charif: Sharp Items. Last week we introduced the concept of sharp items having stricter halachos than regular items, regarding the transfer of taste. The first *chumra* was Duchka D'sakina the pressure of a knife blade on a sharp item. This means that if one cuts an onion or a radish with a meat or dairy knife, the taste of the knife will enter the sharp food and its status will no longer be *parve*. People should be careful with this and if they want to keep a sharp item *parve*, they should not use any knife that is "officially" meat or dairy. In case it was done, one should consult a *Ray* who might rule on certain vessels that their type of usage and washing does not really render them to become meat or dairy. Some people keep a special *parve* knife for cutting sharp items, leaving them and their remainders *parve*. A list of sharp items and how much of the onion is affected was explained last week. We continue with similar cases.

Other Forms of Duchka: Pressure That Imparts Taste. The Poskim (1) write that there are many other types of pressure on sharp items that will make a taste travel from item to item. A chopper, grater, blender, peeler shredder, food processor and slicer can all do the same. Even the stab of a fork transfers taste.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף ו.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Because these cases are common, it is important to give examples.

The Pickle Jar. There is a debate in the Poskim (2) whether

pickled cucumbers are considered a "sharp" item. Some hold that

whatever is eaten alone is not called a sharp item, while others do

consider them to be sharp. Some pickles are made extra sharp. It

is definitely better to avoid questions. Therefore, if one inserts a

meat fork into a jar and pierces a pickle, that pickle is now

fleishigs according to the stricter opinion. [The whole jar would

not become *fleishigs* because the rest of the contents including

the liquid will usually be sixty times the volume of the *fleishig*

blade, which is enough to nullify any *fleishig* taste. This will not

help for the pierced pickle where the taste might concentrate and

not spread uniformly as it does in the rest of the jar]. If he doesn't

succeed in removing that pickle and takes out another one, this

will remain in the iar and another person might take it together

with dairy usage. One should avoid getting into such a situation

and locate the problem pickle for removal. If one was not careful

and did mix it later with dairy, or stuck a milk fork into that same

pickle, or possibly did so, he should consult a Ray because

there are a number of factors to combine that might permit the

food and not require the second knife to be *kashered*.

ימצות כיבוד אב ואם" - Our *Gemara* brings a *Beraisa* that says: I might have thought that if a father commands his son who is a כרן to become סי or orders his son not to return an אבידה, he should obey him, איש אמו ואביו תיראו. ואת שבתותי תשמורו - ת"ל כולכם חייבין בכבודי, he should obey him, everyone is responsible to listen to Hashem's commandments & therefore one may not listen to his parents if it is against the will of Hashem.

The בית יוסף & the [יו"ד ס' רמ, סי' טון & the [ה' ממרים פ"ז, הל' יב"ן **רמב"ם (מור** ס' רמ, סי' טון "ב"ס "ל ישו" או הל' יב"ן המב"ם או הל' יב"ן המרים פ"ז, הל יב"ן המב"ם "ל הישמע לו" שור סיון שור הל' יב"ן המב"ם "ל הל' יב"ן המב"ם "ל הישמע לו" שור הל' יב"ן המב"ם "ל הישמע לו" הל' יב"ן המב"ם הל' יב"ן המב"ם "ל הישמע לו" הל' יב"ן המב"ם "ל הישמע לו"ם "ל הי gives 2 reasons for this. 1) since every דאורייתא, all *D'rabanan's* fall into the category of of explains the כבודו של מקום. certainly is רבני certainly ולכם חייביו בכבודי". 2) since we learn that "דברי תורה". is to realize & do סודי to one who has done good to you & not be a כיבוד אב ואכו by to one who has done good to you . When one realizes that it is one's parents that brought him into this world, he will honor & assist them in all matters. Inculcating this מדה into our being, will help us be "מכיר טובת הבורא" as well, thus leading us to greater 'בין אדם למקום זו בין אדם לחבירו (שם אות ג'ן מנחת חינוד The שם אות ג'ן מנחת חינוד beading us to greater בין אדם למקום זו בין אדם לחבירו all *mitzvos* that are בין אדם לחבירו are uniform & unchanged from person, yet אדם לחבירו is a *chiyuv* only to parents, that makes it בין אדם to parents, that makes it בין אדם לחבירו for ממקום. Or since ה commanded it to be done between מפק"מ. The בין אדם לחבירו The בין אדם לחבירו, בין אדם לחבירו של מחבירו. The בין אדם לחבירו would be how to do ממקום. violating this *mitzvah*. If it's אדם לחבירו ביו אדם למכונם til daring this *mitzvah*. If it's ביו אדם לחבירו Zeshuva alone is sufficient.

The ושו"ע ח"א. תקכד' מוחל savs that if a father is ושו"ע ח"א. תקכד' הי רמן שו"ע but the son honors him anyway, he will receive the special מחילה of Kibbud Av & not just as if he did a chessed to a regular person. The מחילה of the father only helps to release the child from the *chiyuv* & the עונש but the *mitzvah* is still there. The שנ"ת ס' קפט] רשב"א says the reasor we don't recite a beracha before performing an act of Kibbud Av, is because the father could be מיחל which would be עשה the whole אינהר which would be מיחל on such *mitzyos* we don't make a *beracha*. According to the above רדב"ז who holds even if the father is מוחל מוחל there is still a המצוה there is still a מוחל maybe he would have to suggest a different reason as to why we don't make a beracha beforehand.

R' Shimshon Dovid Pinkus zt"l (Nefesh Shimshon) would say:

אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה"י. When discussing different *Shelamim Korbanos*, the *Todah* stands out in 2 ways: It is to be consumed in a shorter period of time (1 day) and has 40 breads that needs to be brought with it. Why? Because Shelamim in general were a reason to invite guests. However, when one needs to consume more in a shorter period, then more people would be invited. The more who showed up in order to partake of the Todah, the more who would hear of the thanksgiving due to the miracles of *Hashem*. Sharing in the *Chessed* of *Hashem* adds to the *Simcha* in the ears of the listener."

A Wise Man would say: "There comes a time when you have to choose between turning the page and closing the book.

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)

103.865+

Mazel Toy to Dovid & Golda Michaeli on the birth of a boy and to the entire Michaeli, Adler, Taub and Hoffmanfamilies. Maytheysee much nachas from him always

verifiablé signatures 855.400.5164

מעשה אבות סימן

כחמאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו"לו יהיה ... (ז-ז)

The Gemara (Kerisus 25a) discusses the function and atonement effected by the Korban Asham mentioned in this week's parsha. The Mishna records a dispute concerning the voluntary offering of an Asham Taluy, and although Ray Eliezer allows anyone who wishes to offer such a sacrifice, the *Rabanan* hold that one may only offer the *Asham Taluy* if he genuinely knows himself to be in a state of doubt regarding his guilt. Several commentators appear to emphasize the personal worry and guilty feeling that is associated with the "guilt offering," although it seems more likely that the Asham has less to do with the potential sinner's psychological state, but rather the actual state of being guilty of sin.

When the famed *Baal Mussar* and *Menahel*, **R' Eliyohu Lopian** zt"l reached the venerable age of eighty, his eyesight took a turn for the worse. He could not see in the distance and could barely read what was in front of him. Doctors informed him that the only thing to be done to save his eyesight was a new operation that was considered dangerous in those days. R' Elya, as he was known, put his faith in the Almighty and decided to proceed with the operation.

Everything seemed to be going well and his family continued davening all throughout. Midway through the operation, R' Elya's blood pressure suddenly began to spike to unusually high levels. Doctors and extra attendants were called in but whatever they attempted was to no avail. His situation became critical and the doctors were about to give up hope. Announcements were broadcast all over *Eretz Yisroel* that everyone should stop and *daven* for the great *tzaddik* and especially in the *veshivos*, hundreds of *talmidim* poured out their hearts in prayer on behalf of R' Elva Lopian, *Boruch* Hashem, he pulled through but his recovery was long and arduous, and for a man of his age, it was quite an ordeal.

At this point, fingers began to be pointed at the doctors in the assumption that they were responsible - or at least partially to blame - for the events that transpired during the operation. How could they allow such a thing to happen, was the accusation. The lead doctor, a well-respected and highly regarded surgeon, denied that he had anything to do with the problems that occurred. "I truly have no idea what happened or what brought about this unusual spike in blood pressure," he declared to anyone who would listen. "But I can assure you, we took every precaution in our preparations and all throughout the procedure to ensure that the rabbi would have a successful recovery. We have reviewed every single action that took place and we have yet to figure out just why this occurred." This did little to satisfy the naysayers.

A number of years later, it became necessary for R' Elva to undergo another operation. His family and close friends were nervous and understandably anxious, remembering back to what had happened the previous time he had gone under the knife. This time, many more precautions were taken and his blood pressure was constantly monitored on a minute-by-minute basis. Thankfully, it all went as planned and the operation was a success, without further incident.

When some relatives came to be *mevaker choleh* (visit the sick), the discussion hearkened back to the *Mashgiach's* previous operation and the events that transpired then. R' Elya, weak but alert, said, "You want to know the difference between this operation and the last time when I was so critically ill? Well, right before the doctors put me under for my eye operation, I thought to myself, 'I must do teshuva. Surely, the outcome of this procedure will have to do with how I am judged in Heaven.' I immediately began to think back to all my deeds and actions from the time I was 12 years old. I recalled everything - down to the most minor detail - and I was alarmed. There was so much for me to regret. I began to tremble and as a result, my blood pressure began to spike. I couldn't stop my thoughts and there was probably no one other than myself to blame for placing me in that life-or-death situation."

There was a moment of pause and R' Elya smiled weakly at his guests. "This time, I made sure of one thing and Boruch "Hashem it all worked out okay. In the interest of pikuach nefesh, I just didn't think about anything at all!"

אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN אל יתהלל עשיר בעשרו ... (ירמ׳ מ-כב)

HAFTORAH BY R' 1ZVI HIRSCH HOFFMAN

While Yirmiyahu HaNavi discusses the topic of be any actual glory for him to bask in. R' Lopian explains

korbanos, the main focus of the Haftorah describes Yirmiyahu's rebuke of *Klal Yisroel's* failure to properly observe the *Torah* and *mitzvos*. The *Navi* emphatically states, "Let not the wise man boast of his wisdom, nor the strong man boast of his strength, nor the rich man boast of his riches." The question is, if in fact someone worked hard his whole life to achieve wisdom, strength, or riches, what is so terrible if he enjoys his life's achievements?

R' Elvahu Lopian zt"l (Lev Elivahu) quotes the **Rambam** who says that no person was created in this world in order for him to live for himself – for if a person would choose to sit back and bask in his own glory, there would not

that *Hashem* built into the world a metric of deep satisfaction for giving to others, which is meant to serve as a means of spreading the many positive attributes He bestows upon individuals in the world. This deep satisfaction helps encourage those who have the attributes to continue disseminating their wisdom, strength, wealth, etc. to others.

In today's self-centered world many tend to put their heads down and focus solely on their own growth monetarily and even spiritually. However, it is important to remember that that wasn't the way Hashem meant for the world to run. *Hashem* set up this world with the intention for every person to contribute and make the world a better place.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

"אמר ר"ל מ"ד זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת states: "אמר ר"ל מ"ד זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם כל העוסק בתורה כאילו ואשם. אמר רבא האי לעולה למנחה עולה ומנחה מיבעי ליה אלא אמר רבא כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה (ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם"

Reish Lakish says that one who learns the sections of Torah that discuss the korbanos, it is as if he brought them on the . While Rava said, that one who toils in *Torah* doesn't need a *korban*, for the *Torah* itself is his *korban*. How can we comprehend this 'כאילו:? This "equivalency"? Well, as we know, a korban brings a person closer to Hashem. The word "קרבן" actually alludes to the word "קרנב" - close. When a person truly delves into his learning, he is transported to a world of closeness with *Hashem*. He experiences a *kesher* with *Hashem*, forging the ultimate intimacy. Perhaps this is why the *Gemara* uses the word עוסק and not merely לומד. Because to attain this level of closeness, one must do it excitedly, not superficially.

The Gemara, however, seems to have stopped short and doesn't complete the posuk in its drash. In truth, our posuk concludes with the words, "למלואים ולזבח השלמים". In light of the above, maybe we can add a *machshava* to complement this "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר.... " Chazal. A Korban Shlomim represents shalom, peace. Oft quoted, are the words We see that learning Torah can promote shalom in the entire universe, explaining "ולזבח השלמים". Rashi and others explain the word "ולמלואים" as referring to a Korban Hachinuch (See Sifsei Chachamim). One of the greatest methods of chinuch is through Limud HaTorah, either learning with our children, or by them seeing our example. Thus "כל העוסק בתורה..." - it is as if he brought a Korban Chinuch as well. May we all be zocheh to doros yesharim, full of nachas and happiness, and to the literal meaning of the posuk - to be makriv korbonos in the Bais Hamikdash b'korov, b'mheira b'vameinu!

משל למה הדבר דומה חייב איניש לבסומי עד דלא ידע (מגילה דף ו)

משל: There once lived a wealthy man who owned a large very comfortable livelihood. On many occasions, he would have guests over, and when he did, that guest could be sure to be served the finest wines of his choice.

Once, a special dignitary came to visit the wealthy man and the host told his servant to go down to the wine cellar and bring up a bottle of his most expensive wine. This particular vintage, he kept in a barrel at a specific temperature-controlled corner of the cellar, and was always under his watchful eye. Five minutes went by, then ten minutes ... but the servant did not return. Finally, feeling embarrassed, the wealthy man excused himself and went down to the cellar himself to find out what had happened.

As soon as he entered the wine cellar, he was assaulted real "best wine," the wine of ruchniyus (מני המשומר).

by a heady aroma of strong wine. All around him, were opened barrels of wine, many of which had spilled onto the floor.

Furious, he carefully picked his way around the spilled winery in the center of town, which provided him with a bottles until he found his servant lying on the floor, completely drunk. As they met eye to eye and the wealthy man was about to scold his servant for what he had done, the servant managed to blurt out in a slurred, drunken befuddled voice, "Sorry, sir ... I'm still looking for the best wine...!"

> נמטל: Purim is an auspicious day and everybody feels its impact one way or another. Some in their tefillos, some in their fulfillment of *mitzvos* and some just feel an unexplainable connection. This *Shabbos*, as the "aura" of *Purim* passes, we must hold on to that burst of inspiration from *Purim* and not pass it up in our everlasting quest and pursuit of materialism. Shabbos, the day of rest and contemplation, can serve as a reminder for us to pursue the

בו את אהרן ואת בניו לאמר ואת תורת העלה (ב-ב) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The word "Tzav" means command. Hashem is giving Moshe Rabbeinu a command. There are so many times in the Torah when we find this expression used. What is the great significance of this word here? The Seforim Hakedoshim write as follows: "זאת תורת העולה" - "THIS" is the principle of the "OLEH" (lit, higher) - the one who thinks he is elevated above others. In other words, the arrogant person always says: "This" is what I say. "This" is the way it has to be. "This" is the only way. The sefer Vavidaber Moshe is pointing out a behavior that we must work very hard to avoid.

The *middah* of *ga'avah* (arrogance) is the very worst *middah*. We must run away from it at all costs. Whereas with all other middos we are told to follow the middle path, with ga'avah we are told to go to the extreme. "מאד מאד הוי שפל רוח" "Be exceedingly humble," is a lesson from Pirkei Avos - because a haughty person is an abomination to Hashem.

No one thinks of himself as arrogant and yet ga'avah manifests itself in subtle ways. While we tend to think of a Baal Ga'avah as someone who boasts about his perceived "greatness," or one who gets angry when things are not exactly the way he likes it, arrogance can underlie most quarrels between friends, siblings and spouses. For example, when one finds himself using phrases such as, "That is totally ridiculous," or "what you're saying makes no sense," he is caught in the trap of haughtiness and arrogance that blinds him from seeing another point of view. His manner of immediately nullifying what another has to say is a manifestation of his arrogance. He can't even listen to someone else because all he sees is himself.

There are two kinds of "I"s in this world. One "I" is the "אנכי" and one "I" is the "אנכי". The "אנכי" says it's all about ME. The "אנכי' says it's all about HASHEM. This is the "I" of "אנכיה' אלקיך" - "I" am *Hashem* your G-d.

May we all merit to change the *ga'avah* of "א**את** תורת העולה" to "אאת היא נפלאת בעינינו" - it's all from *Hashem*!